LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S
DĖL MOKĖJIMO UŽ SOCIALINES PASLAUGAS TVARKOS APRAŠO PATVIRTINIMO

2006 m. birželio 14 d. Nr. 583
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymo (Žin., 2006, Nr. 17-589) 36 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Patvirtinti Mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašą (pridedama).

2. Nustatyti, kad:

2.1. Pagal šį nutarimą nustatomas mokėjimo už socialines paslaugas dydis asmenims, pradėjusiems gauti socialines paslaugas po 2006 m. liepos 1 dienos.

2.2. Asmenys, pradėję gauti socialinės paslaugas iki 2006 m. liepos 1 d., už socialines paslaugas moka pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. sausio 29 d. nutarimą Nr. 111 „Dėl Apmokėjimo už socialines paslaugas principų ir tvarkos patvirtinimo“ (Žin., 1998, Nr. 12-278), išskyrus tuos atvejus, kai jiems nustatytas mokėjimo už socialines paslaugas dydis yra didesnis už nustatytąjį pagal šiuo nutarimu patvirtintą Mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašą.

3. Šis nutarimas įsigalioja nuo 2006 m. liepos 1 dienos.

L. E. MINISTRO PIRMININKO PAREIGAS,
L. E. FINANSŲ MINISTRO PAREIGAS,
L. E. SOCIALINĖS APSAUGOS IR
DARBO MINISTRO PAREIGAS ZIGMANTAS BALČYTIS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2006 m. birželio 14 d. nutarimu Nr. 583

MOKĖJIMO UŽ SOCIALINES PASLAUGAS TVARKOS APRAŠAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašas (toliau vadinama – šis Aprašas) reglamentuoja asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydžių nustatymą, pagalbos pinigų mokėjimą, asmens (šeimos narių) finansinių galimybių mokėti už socialines paslaugas vertinimą.

2. Šis Aprašas taikomas mokėjimui už tas socialines paslaugas, kurias planuoja, skiria, kurių poreikį asmeniui (šeimai) nustato savivaldybė ir kurių teikimas finansuojamas iš savivaldybės biudžeto ar savivaldybės biudžetui skiriamų Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto specialiųjų tikslinių dotacijų socialinėms paslaugoms organizuoti. Už kitas privačiai ar papildomai asmens (šeimos) pageidavimu teikiamas socialines paslaugas mokama paslaugas gaunančio asmens (jam atstovaujančio) ir socialinių paslaugų įstaigos tarpusavio susitarimu.

3. Vadovaudamasi šiuo Aprašu, kiekviena savivaldybė patvirtina savivaldybės gyventojų mokėjimo už tam tikrų rūšių socialines paslaugas tvarką, išsamiai nustatančią mokėjimo dydžius, atleidimo nuo mokėjimo už socialines paslaugas sąlygas ir atvejus, pagalbos pinigų mokėjimo savivaldybės gyventojams atvejus, finansinių galimybių vertinimą ir kitas sąlygas. Savivaldybės gyventojų mokėjimo už socialines paslaugas tvarka turi būti viešai skelbiama.

4. Konkretų asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydį nustato savivaldybė, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymu (Žin., 2006, Nr. 17-589), šiuo Aprašu ir kitais teisės aktais.

5. Mokėjimo už socialines paslaugas dydis asmeniui (šeimai) nustatomas individualiai, atsižvelgiant į asmens (šeimos narių) finansines galimybes mokėti už socialines paslaugas ir asmeniui (šeimai) teikiamų socialinių paslaugų rūšį. Socialines paslaugas, jų turinį pagal socialinių paslaugų rūšis apibrėžia Socialinių paslaugų katalogas, patvirtintas socialinės apsaugos ir darbo ministro 2006 m. balandžio 5 d. įsakymu Nr. A1-93 (Žin., 2006, Nr. 43-1570).

6. Asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydis negali būti didesnis už asmeniui (šeimai) teikiamų socialinių paslaugų kainą.

7. Mokėjimo už socialines paslaugas dydis gali būti nustatytas tik pinigine išraiška.

8. Asmens (šeimos) ir savivaldybės tarpusavio teisės ir pareigos, susijusios su asmens (šeimos) mokėjimu už socialines paslaugas, nustatomos rašytine socialines paslaugas gaunančio asmens (vieno iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjo (rūpintojo) ir savivaldybės sutartimi. Sutartyje privalo būti nustatyti konkretūs asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydžiai pinigine išraiška ir mokėjimo tvarka.

9. Lėšos, gautos už socialines paslaugas, apskaitomos ir naudojamos vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais.

10. Šiame Apraše vartojamos sąvokos:

Finansinių galimybių vertinimas – asmens (šeimos narių) finansinių galimybių mokėti už socialines paslaugas vertinimo procedūra, apimanti asmens (šeimos) pajamų, turto įvertinimą. Prie finansinių galimybių vertinimo priskiriamas ir mokėjimo už socialines paslaugas šaltinių nustatymas.

Mokėjimo už socialines paslaugas šaltiniai – asmens (šeimos) pajamos, turtas, išreikštas pinigais, arba asmens suaugusių vaikų, kitų suinteresuotų asmenų piniginės lėšos, kurios asmenų, savivaldybės ir paslaugų gavėjo susitarimu naudojamos sutartyje numatyto asmens (šeimos) mokėjimo dydžio teikiamoms socialinių paslaugų išlaidoms apmokėti.

Socialinės paslaugos kaina – socialinių paslaugų įstaigos tvirtinama socialinės paslaugos teikimo vienam paslaugos gavėjui per atitinkamą laikotarpį išlaidų pinigine išraiška suma.

Šeimos nariai – sutuoktiniai arba bendrai gyvenantys asmenys arba vienas iš tėvų ir jų (jo) vaikai (įvaikiai) iki 18 metų. Į šeimos sudėtį taip pat įskaitomi nedirbantys, nesusituokę ir su kitu asmeniu bendrai negyvenantys asmenys nuo 18 iki 24 metų, besimokantys dieninėse bendrojo lavinimo mokyklose ir kitų formaliojo švietimo įstaigų dieniniuose skyriuose, taip pat asmenys nuo dieninių bendrojo lavinimo mokyklų baigimo dienos iki tų pačių metų rugsėjo 1 dienos. Vaikai, kuriems įstatymo nustatyta tvarka nustatyta globa ar rūpyba, šeimos nariams nepriskiriami.

Vienas gyvenantis asmuo – vienas gyvenantis vyresnis kaip 18 metų asmuo.

Kitos šiame Apraše vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatyme ir kituose teisės aktuose apibrėžtas sąvokas.

II. MOKĖJIMAS UŽ BENDRĄSIAS SOCIALINES PASLAUGAS

11. Mokėjimo už bendrąsias socialines paslaugas dydis apskaičiuojamas savivaldybės institucijos nustatyta tvarka.

12. Informavimo, konsultavimo, tarpininkavimo ir atstovavimo paslaugos teikiamos nemokamai.

13. Asmeniui (šeimai), teisės aktų nustatyta tvarka gaunančiam socialinę pašalpą, arba asmeniui (šeimai), kurio pajamos (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui) mažesnės už valstybės remiamų pajamų trigubą dydį, visos bendrosios socialinės paslaugos teikiamos nemokamai.

14. Atskaičius nustatytą asmens (šeimos) mokėjimo už bendrąsias socialines paslaugas dalį, asmens (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui) mėnesio pajamos negali likti mažesnės už valstybės remiamų pajamų trigubą dydį.

15. Savivaldybė turi teisę atleisti asmenį (šeimą) nuo mokėjimo už bendrąsias socialines paslaugas.

III. MOKĖJIMAS UŽ SOCIALINĘ PRIEŽIŪRĄ

16. Mokėjimo už socialinę priežiūrą dydis nustatomas atsižvelgiant į asmens (šeimos) pajamas.

17. Mokėjimo už socialinę priežiūrą dydis asmeniui neturi viršyti 20 procentų asmens pajamų.

18. Tais atvejais, kai socialinė priežiūra teikiama šeimai, mokėjimo dydis neturi viršyti 20 procentų šeimos pajamų.

19. Savivaldybė turi teisę nustatyti, kad krizių atvejais, kai asmuo (šeima) patiria fizinį ar psichologinį smurtą arba kyla grėsmė jo fiziniam ar emociniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, socialinė priežiūra 7 pirmąsias kalendorines dienas teikiama nemokamai.

20. Asmeniui (šeimai), teisės aktų nustatyta tvarka gaunančiam (-iai) socialinę pašalpą, arba asmeniui (šeimai), kurio pajamos (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui) mažesnės už valstybės remiamų pajamų trigubą dydį, socialinė priežiūra teikiama nemokamai.

21. Atskaičius nustatytą asmens (šeimos) mokėjimo už socialinę priežiūrą dalį, asmens (vidutinės šeimos pajamos, tenkančios vienam šeimos nariui) mėnesio pajamos negali likti mažesnės už valstybės remiamų pajamų trigubą dydį.

22. Savivaldybė turi teisę atleisti asmenį (šeimą) nuo mokėjimo už socialinę priežiūrą.

IV. PAGALBOS PINIGŲ MOKĖJIMAS

23. Tam tikrais savivaldybės nustatytais atvejais, kai bendrąsias socialines paslaugas ir socialinę priežiūrą asmeniui (šeimai) veiksmingiau organizuoti pinigais, šios paslaugos gali būti keičiamos į piniginę išmoką – pagalbos pinigus.

24. Pagalbos pinigai skiriami asmeniui (šeimai) susimokėti už pagalbą, savo pobūdžiu analogišką bendrosioms socialinėms paslaugoms ar socialinei priežiūrai, kurią asmeniui (šeimai) gali suteikti kiti asmenys.

25. Socialinės paslaugos gali būti keičiamos į pagalbos pinigus tik asmens (šeimos) sutikimu.

26. Pagalbos pinigų naudojimą pagal paskirtį prižiūri ir kontroliuoja savivaldybės institucija.

27. Nustačius, kad pagalbos pinigai naudojami ne pagal paskirtį, savivaldybė turi nutraukti pagalbos pinigų mokėjimą asmeniui (šeimai) ir pagalbos pinigus pakeisti į bendrąsias socialines paslaugas ar socialinę priežiūrą, kurioms nustatytas asmens (šeimos) poreikis.

28. Pagalbos pinigų suma negali būti didesnė už socialinių paslaugų, kurioms nustatytas asmens (šeimos) poreikis, kainą.

V. MOKĖJIMAS UŽ DIENOS SOCIALINĘ GLOBĄ

29. Mokėjimo už dienos socialinę globą dydis nustatomas atsižvelgiant į asmens pajamas.

30. Vieno gyvenančio asmens mokėjimo už vieną kalendorinį mėnesį teikiamą dienos socialinę globą dydis neturi viršyti 20 procentų asmens pajamų.

31. Asmens, gyvenančio šeimoje, kurios pajamos vienam šeimos nariui neviršija valstybės remiamų pajamų trigubo dydžio, mokėjimo už vieną kalendorinį mėnesį teikiamą dienos socialinę globą dydis neturi viršyti 20 procentų asmens pajamų.

32. Asmens, gyvenančio šeimoje, kurios pajamos vienam šeimos nariui viršija valstybės remiamų pajamų trigubą dydį, mokėjimo už vieną kalendorinį mėnesį teikiamą dienos socialinę globą dydis neturi viršyti 50 procentų asmens pajamų.

33. Mokėjimo už trumpiau nei vieną kalendorinį mėnesį teikiamą dienos socialinę globą dydis nustatomas proporcingai teikiamos dienos socialinės globos trukmei. Tais atvejais, kai asmuo, gaudamas dienos socialinę globą namuose, maitinasi savo lėšomis, mokėjimo už dienos socialinę globą dydis mažinamas maitinimosi išlaidų pagal teisės aktų nustatytas rekomenduojamas paros maistinių medžiagų ir energijos normas dalimi.

34. Savivaldybė turi teisę atleisti asmenį nuo mokėjimo už dienos socialinę globą.

VI. MOKĖJIMAS UŽ TRUMPALAIKĘ SOCIALINĘ GLOBĄ

35. Mokėjimo už trumpalaikę socialinę globą dydis nustatomas atsižvelgiant į asmens pajamas.

36. Asmens mokėjimo už vieną kalendorinį mėnesį teikiamą trumpalaikę socialinę globą dydis neturi viršyti 80 procentų asmens pajamų. Tais atvejais, kai asmuo, gaudamas trumpalaikę socialinę globą namuose ar laikino gyvenimo namuose (pvz., nakvynės namuose, krizių centruose ir kitur), maitinasi savo lėšomis, mokėjimo už trumpalaikę socialinę globą dydis mažinamas maitinimosi išlaidų pagal teisės aktų nustatytas rekomenduojamas paros maistinių medžiagų ir energijos normas dalimi.

37. Mokėjimo už trumpiau nei vieną kalendorinį mėnesį teikiamą trumpalaikę socialinę globą dydis nustatomas proporcingai teikiamos trumpalaikės socialinės globos trukmei.

38. Savivaldybė turi teisę nustatyti, kad krizių atvejais, kai socialinės rizikos suaugęs asmuo patiria fizinį ar psichologinį smurtą arba kyla grėsmė jo fiziniam ar emociniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, trumpalaikė socialinė globa 30 kalendorinių dienų teikiama nemokamai.

39. Trumpalaikė socialinė globa likusiam be tėvų globos vaikui ir socialinės rizikos vaikui teikiama nemokamai.

40. Savivaldybė turi teisę atleisti asmenį nuo mokėjimo už trumpalaikę socialinę globą.

VII. MOKĖJIMAS UŽ ILGALAIKĘ SOCIALINĘ GLOBĄ

41. Mokėjimo už ilgalaikę socialinę globą dydis nustatomas atsižvelgiant į asmens pajamas ir turtą.

42. Mokėjimo už ilgalaikę socialinę globą suaugusiam asmeniui dydis per mėnesį neturi viršyti 80 procentų asmens pajamų, jeigu asmens turto vertė mažesnė už jo gyvenamosios vietos savivaldybėje nustatytą turto vertės normatyvą.

43. Jeigu suaugusio asmens turto vertė didesnė už jo gyvenamosios vietos savivaldybėje nustatytą turto vertės normatyvą, mokėjimo už ilgalaikę socialinę globą suaugusiam asmeniui dydis per mėnesį padidėja vienu procentu, skaičiuojant nuo turto vertės, viršijančios normatyvą.

44. Mokėjimo už ilgalaikę socialinę globą vaikui su negalia dydis nustatomas neatsižvelgiant į asmens turtą ir neturi viršyti 80 procentų vaiko pajamų.

45. Ilgalaikė socialinė globa likusiam be tėvų globos vaikui ir socialinės rizikos vaikui teikiama nemokamai.

46. Asmenys, laikinai teisės aktų nustatyta tvarka išvykę iš ilgalaikę socialinę globą teikiančios socialinių paslaugų įstaigos, už išvykimo laiką moka 30 procentų jiems nustatyto mokėjimo už ilgalaikę socialinę globą dydžio.

47. Savivaldybė turi teisę atleisti asmenį nuo mokėjimo už ilgalaikę socialinę globą.

VIII. ASMENS (ŠEIMOS NARIŲ) FINANSINIŲ GALIMYBIŲ VERTINIMAS

48. Asmens (šeimos narių) finansinės galimybės mokėti už socialines paslaugas negali turėti įtakos asmens (šeimos) galimybėms gauti socialines paslaugas, kurių poreikis asmeniui (šeimai) nustatytas.

49. Pageidaujantis gauti socialines paslaugas asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas (rūpintojas) turi pateikti informaciją apie asmens (šeimos) pajamas.

50. Ilgalaikę socialinę globą pageidaujantis gauti asmuo ar jo globėjas (rūpintojas) turi pateikti informaciją apie asmens pajamas ir turimą turtą.

51. Informaciją apie asmens (šeimos) pajamas ir asmens turtą asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas (rūpintojas) pateikia kartu su prašymu-paraiška skirti socialines paslaugas.

52. Informacija apie asmens (šeimos) pajamas ir asmens turtą pateikiama raštu – pildomas prašymas-paraiška suteikti socialines paslaugas, kuriame nurodomi asmens duomenys, jo (šeimos narių) veiklos pobūdis ir kita finansinėms galimybėms mokėti už socialines paslaugas įvertinti būtina informacija.

53. Prašymo-paraiškos formą tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras.

54. Asmens (šeimos narių) finansines galimybes mokėti už socialines paslaugas vertina asmens (šeimos) gyvenamosios vietos savivaldybė, kuri nustato asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikį.

55. Asmens (šeimos narių) finansinės galimybės vertinamos tuo pačiu metu, kuriuo nustatomas asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikis.

56. Išskirtiniais atvejais, kai socialinės paslaugos asmeniui (šeimai) skiriamos siekiant išvengti grėsmės asmens (šeimos) fiziniam ar emociniam saugumui, sveikatai ar gyvybei, savivaldybė turi teisę finansines galimybes vertinti po to, kai nustatomas asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikis ir jam skiriamos socialinės paslaugos.

57. Tais atvejais, kai finansinių galimybių vertinimas apima ir asmens turto vertinimą ir šis vertinimas atliekamas vėliau, negu pradedamos teikti socialinės paslaugos, asmeniui mokėjimo už socialines paslaugas dydis skaičiuojamas ir už praėjusio laikotarpio suteiktas socialines paslaugas.

58. Asmens (šeimos narių), teisės aktų nustatyta tvarka gaunančio (-ių) socialinę pašalpą, finansinės galimybės nevertinamos.

59. Asmens (šeimos narių) finansinės galimybės gali būti nevertinamos savivaldybės patvirtintais atleidimo nuo mokėjimo už socialines paslaugas atvejais ir sąlygomis.

60. Asmens (šeimos narių) finansinės galimybės nevertinamos, kai asmuo (šeima) sutinka mokėti visą socialinių paslaugų kainą.

61. Bendrųjų socialinių paslaugų reikalingo asmens (šeimos narių) finansinės galimybės nevertinamos, išskyrus tuos atvejus, kai asmuo (šeima) nesutinka su savivaldybės nustatytu mokėjimo už bendrąsias paslaugas dydžiu ir pageidauja šias paslaugas gauti nemokamai.

62. Lietuvos Respublikos juridiniai ir fiziniai asmenys pageidaujančių gauti socialines paslaugas asmenų (jų suaugusių šeimos narių) ar jų globėjų (rūpintojų) arba socialines paslaugas organizuojančių ar teikiančių institucijų ar įstaigų prašymu per 10 darbo dienų nuo prašymo gavimo parengia ir išduoda pažymas apie asmens (šeimos) gaunamas pajamas arba turimą turtą.

63. Valstybės ir savivaldybių įmonės, įstaigos ir organizacijos savivaldybių prašymu turi parengti ir pateikti joms informaciją, susijusią su asmens (šeimų narių) finansinių galimybių mokėti už socialines paslaugas vertinimu.

64. Savivaldybė užtikrina asmens (šeimos narių) pateiktų duomenų konfidencialumą teisės aktų nustatyta tvarka.

65. Socialiniai darbuotojai, nustatantys asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikį, konsultuoja asmenis (šeimos narius) finansinių galimybių vertinimo, mokėjimo už socialines paslaugas šaltinių parinkimo klausimais ir jiems tarpininkauja.

66. Socialines paslaugas gaunantis asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas (rūpintojas) privalo pranešti savivaldybei apie asmens (šeimos) pajamų, asmens turto pokyčius per šių paslaugų gavimo laiką.

67. Savivaldybė, gavusi informaciją apie asmens (šeimos) pajamų pokyčius per socialinių paslaugų gavimo laiką, finansines galimybes iš naujo įvertina ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo minėtosios informacijos gavimo.

68. Savivaldybė, gavusi informaciją apie jau gaunančio ilgalaikę socialinę globą asmens turto pokyčius, finansines jo galimybes iš naujo įvertina ne vėliau kaip per vienerius metus nuo minėtosios informacijos gavimo.

69. Savivaldybė turi teisę asmens (šeimos), gaunančio (-ios) socialines paslaugas, finansines galimybes iš naujo vertinti savo ar socialines paslaugas asmeniui (šeimai) teikiančios socialinių paslaugų įstaigos iniciatyva.

IX. ASMENS (ŠEIMOS) PAJAMOS IR JŲ APSKAIČIAVIMAS

70. Nustatant asmens finansines galimybes mokėti už socialines paslaugas, į asmens pajamas įskaitoma:

70.1. su darbo ar tarnybos santykiais susijusios pajamos;

70.2. individualios įmonės savininko pajamos, gautos iš šios įmonės apmokestinto pelno;

70.3. individualios veiklos pajamos, gautos verčiantis veikla pagal verslo liudijimą;

70.4. pajamos iš žemės ūkio veiklos;

70.5. išmokos žemės ūkio veiklai;

70.6. pensijos ir (ar) pensijų išmokos: valstybinė socialinio draudimo pensija, valstybinė pensija, kompensacija už ypatingas darbo sąlygas, valstybinė signataro renta, valstybinė signataro našlių ir našlaičių renta, artistų renta (kompensacinė išmoka teatrų ir koncertinių įstaigų kūrybiniams darbuotojams), profesoriaus emerito mėnesinė išmoka, kitos išmokos, mokamos iš Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto ar Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų; pensijų išmokos, gaunamos pagal Lietuvos Respublikos pensijų kaupimo įstatymą (Žin., 2003, Nr. 75-3472) ir Lietuvos Respublikos papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatymą (Žin., 1999, Nr. 55-1765; 2003, Nr. 75-3473); užsienio valstybių pensijos;

70.7. valstybinės šalpos išmokos (išskyrus slaugos ar priežiūros (pagalbos) išlaidų tikslines kompensacijas, kai teikiamos bendrosios socialinės paslaugos, socialinė priežiūra), mokamos pagal Lietuvos Respublikos valstybinių šalpos išmokų įstatymą (Žin., 1994, Nr. 96-1873; 2005, Nr. 71-2556);

70.8. motinystės ir motinystės (tėvystės) pašalpa;

70.9. nedarbo socialinio draudimo išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymą (Žin., 2004, Nr. 4-26);

70.10. palūkanos;

70.11. dividendai;

70.12. vaiko išlaikymo periodinės išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos civilinį kodeksą (Žin., 2000, Nr. 74-2262);

70.13. turto nuomos pajamos;

70.14. netekto darbingumo periodinės kompensacijos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo įstatymą (Žin., 1999, Nr. 110-3207; 2003, Nr. 114-5114) arba Lietuvos Respublikos žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ar susirgimų profesine liga laikinąjį įstatymą (Žin., 1997, Nr. 67-1656);

70.15. žalos atlyginimo periodinės išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos civilinį kodeksą.

71. Šio Aprašo 70 punkte nurodytos pajamos imamos po to, kai apmokestinamos gyventojų pajamų mokesčiu ir išskaitomos valstybinio socialinio draudimo įmokos.

72. Pajamas, numatytas šio Aprašo 70.1–70.5 ir 70.9–70.15 punktuose, nurodo pats asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas (rūpintojas) prašyme-paraiškoje skirti socialines paslaugas.

73. Kilus įtarimui, kad asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas (rūpintojas) pateikė neteisingus duomenis, savivaldybė gali pareikalauti papildomų dokumentų, patvirtinančių pateiktų duomenų teisingumą.

74. Duomenis apie šio Aprašo 70.6 ir 70.8 punktuose nurodytas pajamas savivaldybė gauna iš atitinkamas išmokas mokančių institucijų ar įstaigų pagal asmens duomenų teikimo sutartis. Jeigu tokių sutarčių savivaldybės administracija nesudariusi, duomenys gaunami (surenkami) iš pateiktų pažymų.

75. Duomenis apie šio Aprašo 70.7 punkte nurodytas pajamas nurodo savivaldybė.

76. Skaičiuojant asmens pajamas, imamos vidutinės 3 paskutinių iki kreipimosi dėl socialinių paslaugų skyrimo mėnesių pajamos, nurodytos šio Aprašo 70.1–70.15 punktuose.

77. Skaičiuojant šeimos pajamas, imamos visų šeimos narių vidutinės 3 paskutinių iki kreipimosi dėl socialinių paslaugų skyrimo mėnesių pajamos, nurodytos šio Aprašo 70.1–70.6 punktuose.

78. Skaičiuojant vienam šeimos nariui tenkančias pajamas, kai socialinės paslaugos teikiamos šeimoje gyvenančiam asmeniui, vidutinės šio asmens 3 paskutinių iki kreipimosi dėl socialinių paslaugų skyrimo mėnesių pajamos ir visų šeimos narių 3 mėnesių pajamos dalijamos iš visų šeimos narių skaičiaus.

79. Jeigu asmens (šeimos) pajamos tą mėnesį, nuo kurio pradėtos gauti socialinės paslaugos, palyginti su praėjusiais 3 mėnesiais, pasikeitė, asmens (šeimos) pajamos per mėnesį apskaičiuojamos pagal to mėnesio pajamas.

80. Apskaičiuotas darbo užmokestis, užmokestis už prastovas ne dėl darbuotojo kaltės ir užmokestis už kasmetines atostogas, pensijos, pensijų išmokos, šalpos išmokos, nedarbo, motinystės ir motinystės (tėvystės) pašalpos, taip pat kitos kas mėnesį gaunamos pajamos įskaitomos į pajamas tų mėnesių, už kuriuos jos paskirtos.

81. Vaiko išlaikymo periodinės išmokos, mokamos pagal Lietuvos Respublikos civilinį kodeksą, įskaitomos į pajamas tų mėnesių, per kuriuos jos išmokėtos.

82. Pajamos iš žemės ūkio veiklos nustatomos tik tada, kai yra šios veiklos apskaitos dokumentai.

X. ASMENS TURTAS IR JO VERTINIMAS

83. Asmens turtas vertinamas tik tais atvejais, kai asmens pajamų nepakanka sumokėti už ilgalaikę socialinę globą.

84. Nustatant asmens finansines galimybes mokėti už ilgalaikę socialinę globą, įskaitomas šis asmens nuosavybės teise turimas ar per praėjusius 12 mėnesių iki kreipimosi dėl socialinių paslaugų skyrimo turėtas turtas:

84.1. statiniai (įskaitant nebaigtus statyti statinius);

84.2. privalomos registruoti transporto priemonės;

84.3. privaloma registruoti žemės ūkio technika;

84.4. žemė (įskaitant užimtą miško ir vandens telkinių žemę);

84.5. akcijos, obligacijos, vekseliai ir kiti vertybiniai popieriai;

84.6. piniginės lėšos.

85. Asmens turimo arba turėto turto vertė nustatoma sumuojant visą šio Aprašo 84 punkte nurodytą turtą.

86. Tais atvejais, kai vertinamas turtas, turėtas per praėjusius 12 mėnesių iki kreipimosi dėl socialinių paslaugų skyrimo, bet šio kreipimosi metu pakeistas į kitą kurį nors šio Aprašo 84 punkte nurodytą turtą, sumuojant visą 84 punkte nurodytą turtą, šis turtas apskaitomas tik vieną kartą.

87. Tais atvejais, kai asmeniui šio Aprašo 84 punkte nurodytas turtas priklauso bendrosios jungtinės nuosavybės teise, į asmens turtą įskaitoma jam tenkanti šio turto dalis.

88. Tais atvejais, kai asmuo gyvena su šeima ir šios šeimos gyvenamoji patalpa yra jo nuosavybės teise turimas turtas, šios patalpos į asmens turtą neįskaitomos.

89. Duomenis apie asmens turimus statinius (įskaitant nebaigtus statyti) ir žemę (įskaitant užimtą miško ir vandens telkinių) savivaldybė gauna iš valstybės įmonės Registrų centro pagal duomenų apie gyventojų turimą nekilnojamąjį turtą teikimo–gavimo sutartį, kurią sudaro savivaldybės institucija su valstybės įmone Registrų centru.

90. Statinių (įskaitant nebaigtus statyti statinius) ir žemės (įskaitant užimtą miško ir vandens telkinių žemę) vidutinę rinkos vertę tvirtina komisija privalomam registruoti turtui įvertinti pagal kiekvienų metų vasario 1 d., gegužės 1 d., rugpjūčio 1 d. ir lapkričio 1 d. vidutinę nekilnojamojo turto rinkos vertę miestuose, miesteliuose ir kaimuose.

91. Informaciją apie privalomų registruoti transporto priemonių ir privalomos registruoti žemės ūkio technikos, turimų akcijų, obligacijų, vekselių ir kitų vertybinių popierių vertę bei pinigines lėšas nurodo pats asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas (rūpintojas) prašyme-paraiškoje suteikti socialines paslaugas. Prie prašymo-paraiškos pridedami turimi šio turto įsigijimą patvirtinantys dokumentai (pirkimo, pirkimo–pardavimo, dovanojimo sutartys, paveldėjimo dokumentų kopijos ir kita).

92. Kilus įtarimui, kad asmuo (vienas iš suaugusių šeimos narių) ar jo globėjas (rūpintojas) pateikė neteisingus duomenis, savivaldybė gali pareikalauti papildomų dokumentų, patvirtinančių pateiktų duomenų teisingumą.

93. Akcijų, obligacijų, vekselių ir kitų vertybinių popierių vertė įskaitoma į viso turto vertės sumą, jeigu jų bendra vertė viršija 2000 litų. Piniginės lėšos, turimos bankuose bei kitose kredito įstaigose ir ne bankuose bei ne kitose kredito įstaigose, gautos (negrąžintos) paskolos, kitiems asmenims paskolintos (negrąžintos) piniginės lėšos į viso turimo turto vertę įskaitomos, jeigu kiekvienos jų suma viršija 2000 litų.

94. Turto normatyvas asmeniui – 12 kv. metrų būsto naudingojo ploto.

95. Turto vertės normatyvas nustatomas turto normatyvą dauginant iš asmens gyvenamosios vietos vidutinės nekilnojamojo turto rinkos vertės.

96. Turto vertės normatyvui nustatyti taikomos kiekvienų metų vasario 1 d., gegužės 1 d., rugpjūčio 1 d. ir lapkričio 1 d. komisijos privalomam registruoti turtui įvertinti tvirtinamos vidutinės nekilnojamojo turto rinkos kainos Lietuvos miestuose ir savivaldybių centruose bei rajonuose (be savivaldybių centrų) piniginei socialinei paramai mažas pajamas gaunančioms šeimoms gauti.

_____